

Blatenský fotofestival

5. ročník , 2010

VÝSTAVY AUTORSKÝCH DVOJIC / PROJEKCE / SETKÁNÍ S AUTORY / PŘEDNÁŠKY

Blatenský fotofestival

5. ročník, 25. - 26. září 2010
www.fotofestival.cz

Hlavní výstavy:

Marie & Josef Šechtlovi - Život s fotografií
Alena Dvořáková & Viktor Fischer - Nejvyšší Čech, Hodina války
Lukáš Jasanský & Martin Polák - Projekce fotografií
David Cysař & Pavel Berkovič
- Labyrintem aneb autofotomobilem po magické krajině Čech a Moravy
Barbora & Radim Žůrkovi - Zástupní, Potomci
Juliana Křížová & Jakub Vlček - Transcedence
Jakub Skokan & Martin Tůma - Na pasekách nehoří
Art from Prague - Don't tell me what you see

Přednášky a besedy:

Alena Dvořáková & Viktor Fischer - Fotografické projekty
(Misie, Hodina války, představení nové knihy Voda)
Lenka Sýkorová - Principy autorských dvojic v evropském kontextu
Marie Michaela Šechtlová a Eva Hubičková - Ateliér Šechtla & Voseček
Pavel Šterba - Tvorba českých fotografických dvojic

Otevřená scéna:

Petr Willert & Růžena Malá - Babiččina diskotéka
Roman Dobeš - Vnitřní hlas/Inner voice
Martina Gajdačová - People on the beach
Kateřina Měšťánková - Kept memories
Kateřina Göttlichová - Rodinné srovnávání
Eva Pandulová - Back to the Future / Návrat do budoucnosti
Jan Schýbal - Diptychálně
Magda Veselá - Sweet
Drahoslava Hájková - Zrcadlo
Mirka Hedbávná - Sudý svět
Jiří Franc - Paměť

Pátý ročník Blatenského fotofestivalu vybočil z řady čtyř předchozích ročníků, které byly zaměřeny monotematicky. Spojovacím článkem řetězu jednotlivých výstav jsou tentokrát autorské dvojice, tedy v podstatě již kolektivní tvorba. Autorské dvojice však ve fotografii působí ještě poněkud netradičně, zatímco autorské dvojice v architektuře, hudbě, filmu již nikoho nezarazí. Stále totiž většina z nás má v hlavě princip, že autorem fotografie je nutně ten, kdo mačká spoušť a tedy principiálně nelze, aby dva lidé mačkali jednu spoušť najednou, aniž by šlo o groteskní způsob práce.

Jedná se o fenomén, který se masivněji projevuje teprve v posledních několika desetiletích. Zejména u mladých autorů (často ještě studentů uměleckých škol) se objevují výrazné tendence po kolektivní tvorbě. Dle mého názoru to souvisí zejména s širšími možnostmi, které se mladým umělcům otevírají zejména ve formě videa, instalací či performancí. Některé projekty tak přímo vybízejí ke spolupráci. Digitální technologie umožňují způsoby tvorby dříve netušené. Přestává být podstatné, kdo je autorem konkrétního snímku, do popředí se dostává myšlenka projektu - koncept. Někteří mladí autoři tak začínají u svých projektů uvádět nejen autora fotografií ale i autora konceptu, který nemusí být totožný s autorem fotografií.

Mám za to, že existuje dostatek důvodů, proč tedy věnovat letošní fotofestival právě autorským dvojicím. Tak jako v předchozích ročnících i letos vystavují další autoři v rámci Otevřené scény. Do ní se však autorské dvojice přihlašovali jen výjimečně, a tak na dalších doprovodných výstavách můžeme sledovat zejména tvorbu jednotlivců, kteří se dvojicemi vypořádali každý po svém.

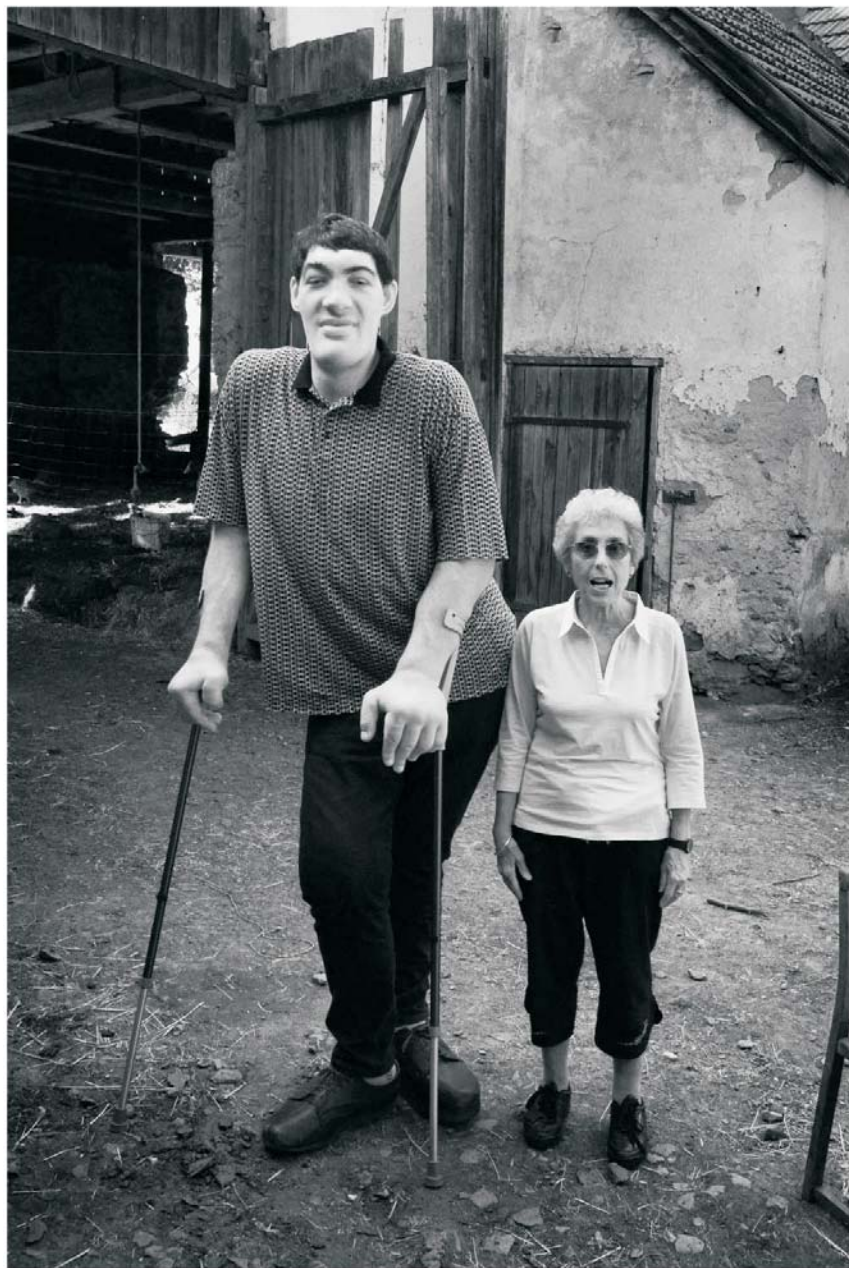
Na závěr si dovolím úryvek citátu Jany Kalinové, který byl sice konstatován ve spojení se skupinou MINA, ale mám za to, že stojí za to jej zopakovat i zde a jistě minimálně k některým autorským dvojicím se hodit bude: "Společný humor je pro mě osobně tím nejpřirozenějším vysvětlením toho, proč mají i zcela samostatní umělci potřebu utvářet vícehlavé formace. Sám se prostě člověk tolik nenasměje."

Pavel Štěrba

MARIE & JOSEF ŠECHTLOVI - Růže pro Lidice

ALENA DVOŘÁKOVÁ & VIKTOR FISCHER – ze souboru Nejvyšší Čech

LUKÁŠ JASANSKÝ & MARTIN POLÁK - ze souboru Pragensie

DAVID CYSAŘ & PAVEL BERKOVIČ - Mlžné stromy
ze souboru Labyrintem aneb autofotomobilem po magické krajině Čech a Moravy

BARBORA & RADIM ŽŮRKOVI - Kurnikovova, ze souboru Zástupní

JULIANA KRÍŽOVÁ & JAKUB VLČEK - ze souboru Transcendence

JAKUB SKOKAN & MARTIN TŮMA - ze souboru Na Pasekách nehoří

ART FROM PRAGUE - ze souboru Don't tell me what you see

modře 23. 9. 2007
mimořádný kamerádky
Jacky.

PETR WILLERT & RŮŽENA MALÁ - ze souboru Babiččina diskotéka

ROMAN DOBEŠ - ze souboru Vnitřní hlas / Inner voice

MARTINA GAJDAČOVÁ - ze souboru People on the beach

KATEŘINA MĚŠTÁNKOVÁ - ze souboru Kept memories

Dita, 1984

její syn Ondřej, 2010

KATEŘINA GÖTTLICOVÁ - ze souboru Rodinné srovnávání

EVA PANDULOVÁ - ze souboru Back to the Future / Návrat do budoucnosti

JAN SCHÝBAL - ze souboru Diptychálně

MAGDA VESELÁ - ze souboru Sweet

DRAHOSLAVA HÁJKOVÁ - ze souboru Zrcadlo

MIRKA HEDBÁVNÁ - ze souboru Sudý svět

JIŘÍ FRANC - ze souboru Paměť

MARIE & JOSEF ŠECHTLOVI

Josef Šecht (1925 - 1992), Marie Šechtlová (1928 - 2008)

Představitel třetího fotografického pokolení rodu Šechtlových, Josef Šecht, se stal uznávaným fotografem a pokračovatelem tábořské firmy Šecht & Voseček, jako kdyby soudička nad jeho dětskou postýlkou pronesla: "Do třetice všeho dobrého". Narodil se 26. dubna 1925 v Praze a v rodném listě má zapsána tři jména: Josef Ferdinand Ignác. On ale používal jen jméno Josef, přičemž od malička měl domácí přezdívku Pupa, která mu zůstala až do smrti.

Osudovým se mu v roce 1942 stalo seznámení s tábořskou gymnazistkou Marií Kokešovou, která se narodila 25. března 1928 v Chomutově. Nejen že se stala jeho ženou, ale okouzli ji i fotografování. Navíc měla nesporný organizační talent, umělecké cítění a nebála se žádných překážek. Na konci 40. let, když spolu se svým manželem vedla ateliér Šecht & Voseček, snila o velkém fotografickém domě. Než manželé svou vizi stačili uskutečnit, komunisté jim združstevnili ateliér. Stali se řadovými zaměstnanci. Pracovali i nadále pilně jak byli zvyklí, ale jednotvárná práce diktovaná socialistickým plánováním družstva je netěšila.

Chtěli s prosadit jako nezávislí umělci a přejít na volnou nohu. To bylo tehdy možné jen pod křídly Svazu československých výtvarných umělců. Když tam Marii Šechtlovou roku 1961 přijali, její manžel Pupa nevěřil svým očím. On totiž v průběhu padesátých let propadl značnému pesimismu. Zvláště když ho komunisté v roce 1957 zavřeli, víceméně pod záminkou, aby mohli odvézt archiv bývalé firmy Šecht & Voseček. Josef Šecht měl totiž archiv ve svém osobním vlastnictví a nechtěl ho komunistům vydat. Když se po roce vrátil z vězení a archiv našel vypleněný, propadl takovému pesimismu, že kromě dcery Marie Michaely už nechtěl zplodit žádné další dítě. Říkal, že nebude vládnoucímu režimu přivádět dalšího otroka. V roce 1967 se i jemu podařilo vstoupit do svazu výtvarných umělců a od té doby pracoval se svou manželkou na volné noze. Společně vytvořili mnoho zakázkových prací a jako koníčku se věnovali volné tvorbě, ve které akcentovali technické novinky barevné fotografie.

Josef Šecht zemřel v Táboře 10. srpna 1992. Jeho manželka v roce 2004 založila Muzeum fotografie Šecht & Voseček v Táboře. Zemřela v Táboře 5. července 2008.

Josef Musil Elnorsen

Výstava Marie & Josef Šechtlovi - Život s fotografií je v rámci Blatenského fotofestivalu členěna do třech částí. První část tvoří soubor sestavený zejména z prací Josefa Šechta, který však často pro své experimenty používal negativy pořízené Marií Šechtlovou. Její samostatné tvorbě je věnována druhá část výstavy. Expozici doplňuje ukázka historických fotografií z přelomu 19. a 20. století z ateliéru Šecht & Voseček. Většinou se jedná o nové tisky pořízené z kvalitně naskenovaných dobových negativů.

ALENA DVOŘÁKOVÁ & VIKTOR FISCHER

Absolventi katedry fotografie Filmové a televizní fakulty Akademie múzických umění v Praze. Na svých fotografických projektech spolupracují od roku 1992. Uspořádali desítky autorských výstav, zúčastnili se řady společných výstavních a fotografických projektů. Jsou držitelé mnoha cen Czech Press Photo včetně ceny UNICEF. Držitelé bronzové plakety Osobnost české fotografie za rok 2005. Trojnásobní finalisté World Photography Awards a finalisté ceny Leica Oscar Barnack 2002. Spoluzakladatelé střeoevropské fotografické agentury Choiceimages, členové Asociace profesionálních fotografů České republiky a Ochrané organizace autorské.

NEJVYŠŠÍ ČECH

Tomáš Pustina se narodil Humpolci. Je mu 33 let. Vysoký byl vždy, jeho problémy však začaly v osmnácti letech po těžkém úrazu na kole, kdy musel být operován a jeho noha zůstala kratší o třicet centimetrů, sešroubována tak, že ji nemůže ohnout. Vzhledem ke své nynější výšce asi 230 cm a váze okolo 150 kilogramů je Tomáš rázem vyčleněn ze společnosti zdravých a běžně vysokých lidí a naprosto odkázán na pomoc svých rodičů. Když ho před časem bolel kotník, do nemocnice ho na ošetření odváželo šest hasičů.

I po dvou letech práce nacházíme nové a nové problémy a neřešitelné situace v souvislosti s životem ve společnosti, která je nastavena na tzv. běžného člověka a ostatní se ocitají mimo její zájem a pozornost. Naším záměrem je na příkladu Tomáše Pustiny upozornit na situaci společností vyčleněných lidí a na jejich nám často nepochopitelné problémy. Hned první série fotografií vzniklá po půl roce práce vyhrála Czech Press Photo v kategorii Každodenní život a získání ceny významně přispěl ke zviditelnění Tomášových problémů a k neuvěřitelnému úspěchu finanční sbírky, při které se vybralo přes osm set tisíc korun, ze kterých byl zakoupen elektrický vozík a speciálně upraven starší mikrobusek pro zvýšení Tomášovy mobility. Když později město Humpolec zřídilo Tomášovi výtah, jeho život se výrazně změnil k lepšímu.

HODINA VÁLKY

Jako protiklad k projektům Misie a Voda, které se zabývají vážnými lidskými a ekologickými problémy, jsme se rozhodli zachytit okamžiky "skutečné války" v překvapivém kontextu rozvinutých zemí Evropy. Konflikt představuje základní hybnou sílu vývoje lidské společnosti i jejích institucí. Naše fotografie jsou proto pořizovány tak, aby vizuálně připomínaly apokalyptickou válečnou fotografii, na kterou jsme si již bohužel zvykli na stránkách světových médií a kterou spojujeme s něčím, co se děje "někde jinde". Naše fotografie, na první pohled plně agresivní a úzkostlivé z něčeho co stále podvědomě očekáváme, se při bližším zkoumání mění na neškodnou hru (i když s diskutabilním použitím potravin) založenou na historických a teritoriálních aspektech - hru, která je materiálně a technicky náročná a kterou si lze v takovém rozsahu těžko představit jinde ve světě.

Součástí cyklu hodina války je soubor Clean Monday - moučná válka, Řecko. Tradiční festival Clean Monday znamená začátek 40 denního půstu před Velikonocemi. Moučné války ve vesničce Galaxidi se pravidelně účastní stovky lidí. Spotřebuje se okolo 1500 kg obarvené mouky. Následné čištění ulic po bitvě zabere až týdny času.

LUKÁŠ JASANSKÝ & MARTIN POLÁK

Lukáš Jasanský (1965) a Martin Polák (1966) jsou nejdéle spolupracující fotografickou dvojicí v České republice. Autorskou dvojici tvoří od roku 1985. V letech 1986 – 1992 studovali FAMU. Jestliže u některých dvojic můžeme hovořit o dělení práce na individuální tvorbu a společnou, na komerční a volnou tvorbu, u Jasanského a Poláka neplatí ani jedno ani druhé. Jasanského si bez Poláka prostě neumíme představit, stejně tak jako Poláka bez Jasanského. Celou svoji tvorbu zůstávají věrni klasickému způsobu ztvárnění snímků, obvykle fotografují velkoformátovými kamerami a uchovávají si svůj nezaměnitelný rukopis, který tkví v jakési snad zdánlivé jednoduchosti témat.

V anketě časopisu Reflex „Osobnost Reflexu XX (1989 – 2009) v oblasti fotografie“ se Jasanský a Polák umístili na 6. - 7. místě za jejich zásadní přínos nových, postmoderních přístupů do české fotografie, a to spolu s Vladimírem Birgusem. Je to důkaz toho, že tvorba Jasanského a Poláka stojí na pevných základech, ať již jsou jakéhokoliv druhu. Z dalších důvodů, které k tak vynikajícímu umístění této dvojice vedly, jmenujme např. odpověď Pavla Baňky: „Zejména její parafráze, ironizující citace a glosy provokovaly od počátku devadesátých let a do jisté míry tak působí dodnes“, Jiřího Davida: „pro věcnou polemiku o tom, co je pravost fotografie“ či Karla Srpa: „Přišli s novým názorem, a navíc se uplatnili na výstavách, kde fotografie nehrála vůbec prim. Není jednoduché být mimo a zároveň v. Jejich práce, přestože je přijímaná, je stále nedocenená.“ (VOLF, P. Mezi fotografy zvítězil Josef Koudelka. Reflex, 18/2009, ISSN 0862-6634).

Prostřednictvím PROJEKCE FOTOGRAFÍ je na Blatenském fotofestivalu představen výběr fotografií např. ze souborů Staré aranžované (1986), Nové aranžované (1986 – 88), Pragensie (1986 – 90), Chlapi (1988), Fluxus (1990), Abstrakce (1994 - 96), Humanistická fotografie (1991-92), Vtipy (1992 – 93), Kuranda (1997), Krajiny – Zemská fotografie (1998 – 2000), Vesnice (2000 – 02).

DAVID CYSAŘ & PAVEL BERKOVIČ

Oba autoři studovali na pražské FAMU, nyní pracují jako fotografové, kameramani. David Cysař pracuje ve fotografickém ateliéru Mimoformát, Pavel Berkovič se zabývá dále grafikou v uskupení Röntgen design.

LABYRINTEMANEBAUTOFOTOMOBILEM PO MAGICKÉ KRAJINĚ ČECH A MORAVY

Společný projekt pochází z let 2003 - 04 a navazuje na knihu Martina Stejskala s obdobným názvem Labyrintem tajemna aneb průvodce po magických místech Československa, kterou vydalo nakladatelství Paseka v roce 1991. Autoři v tomto fotografickém projektu propojili nejstarší principy záznamu obrazu (princip Camery obscury) se symbolem moderní vyspělé společnosti - automobilem. Ke snímání krajiny použili automobil - dodávku Mercedes, jejíž nákladový prostor byl speciálně uzpůsoben pro potřeby snímání. Obraz byl snímán na negativy o velikosti BC 108 x 70 cm, poté kontaktně kopírován na papíry o velikosti 130 x 100 cm. Sami autoři poznamenávají, že práce na projektu nebyla snadná. Zvolený postup vyžadoval dlouhé expoziční časy, od desítek minut až po několik hodin. Během července a srpna 2003 pořídili přes 50 snímků. Jako doprovodný produkt k fotografickému projektu vznikl dokumentární film mapující cesty autorů autofotomobilem, jak svůj fotoaparát a zároveň dopravní prostředek autoři nazývají. Autoři tímto projektem chtěli poukázat na to, že i v době nástupu digitálních technologií lze jít poněkud jiným směrem a vytvořit zajímavé dílo. V současné době připravují další společný projekt s názvem Autochromes, pro nějž zkonstruovali fotoaparát pro snímání na filmy o rozměrech 80 x 80 cm.

BARBORA & RADIM ŽŮRKOVI

Barbora (1987) a Radim (1971) Žůrkovi jsou manželé, absolventi bakalářského studia Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě. Společně pracují od roku 2003 a samostatně individuální tvorbě se prakticky nevěnují. Jejich hlavním tématem je identita, s níž si pohrávají formou portrétů. Pomocí digitálních technologií portréty dále upravují.

ZÁSTUPNÍ

Najít vlastní pohled na téma pokročilého klonování nás vedlo k vytvoření fotografického souboru, který s nadsázkou akcentuje problém soužití zatím nevyspělé lidské společnosti. V prvním plánu jde především o zábavný pohled na zkušební "prototypy" klonů slavných a movitých, v druhém plánu se však objevují otázky o lidském vztahu originálu s kopií. Konfrontace soužití klon - originál vs. dítě - matka (otec) otevírá problematiku ohledně vyspělosti člověka přijmout sebe sama jako svého náhradníka. Přijmout vlastní kopii do osobního teritoria dlouhodobě budovaných vztahů, případně čelit touze po soukromé identitě a jedinečnosti. Dospívající zástupní se tak nacházejí osamoceni v nehostinné krajině hledajíc svou minulost. Ustrašení, zmatení, někdy plní naděje a nakonec opět zklamání.

POTOMCI

Z fotografií na Vás promlouvají fiktivní potomci možných rodičů. Spojením povahových rysů, které se odráží ve tvářích matky a otce, vznikají lidé s vlastní osobností. Přímým pohledem se snaží o své sebezhmotnění a útokem na podvědomí žádají o svou existenci. Jako manželé jsme se snažili také o konstrukci podoby naší právě narozené dcery, čímž vzniká možnost po dvaceti letech porovnat pravého a fiktivního potomka.

Počítačová montáž nám posloužila jako prostředek k vytvoření zvláštní situace, která v normální realitě nemůže vzniknout. Matka i zástupní otcové z řad kamarádů tak mohli vnímat zvláštní pocit při pohledu na své neexistující děti. Téměř všichni pak potvrdili sympatie a určitou sounáležitost vyvolanou mystifikací vlastního podvědomí.

JULIANA KŘÍŽOVÁ & JAKUB VLČEK

Juliana Křížová (1986) i Jakub Vlček (1984) jsou absolventy bakalářského studia Univerzity J. E. Purkyně, Fakulty umění a designu, Ateliéru užité a reklamní fotografie. Společně pracují od roku 2006 a již stačili svými soubory zaujmout na soutěži FRAME 009 (2. místo v kategorii "In"), vyhráli první místo v soutěži Young? Creative? Chevrolet! 2009 Czech a Young? Creative? Chevrolet! 2009 Europe. Byli zařazeni i do kolektivních výstav jako Obraz, komunikace, styl, funkce, koncept v Národní galerii v Praze a výstava Via Lucis 1989 - 2009 v prostorách Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii v Bruselu a na Měsíci fotografie 09 v Bratislavě. Ve všech jejich souborech hraje velkou roli prostředí v němž fotografují, ať už je to interiér (soubor Ideální pár, Inside) či exteriér (soubory Transcendence, After effects). Detailně promyšlené snímky jsou vždy pečlivě inscenovány s předem jasným konceptem. I v souborech, na nichž nejsou zobrazeni lidé, se svým způsobem jedná o obrazové vyjádření pocitů člověka.

TRANSCENDENCE

Fotografické obrazy Juliany Křížové a Jakuba Vlčka, Transcendence (2008 - 2009), studentů v Ateliéru aplikované a reklamní fotografie Fakulty umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem představují různá prostředí ilustrující hledání odpovědí na otázky smyslu a existence lidského bytí.

Tito dva lidé, nalézající se v životní fázi mezi mládím a dospělostí, si citlivě uvědomují, jak málo nám toho v moderním, vědou vymezeném světě zbývá, o co bychom se mohli opírat v hledání jistot nehnutečných, či lépe nezrušitelných, v běžném koloběhu každodenního lidského počinání poté, kdy člověk na přelomu tisíciletí odmítá všechny mytologie, stejně jako ty metanarativní systémy minulosti, které mu - třeba na bázi víry, či náboženství - pomáhaly vyrovnat se s privátní nepřízní osudu i s globálními katastrofami lidství.

Obrazy Juliany Křížové a Jakuba Vlčka nás tak zavádějí do prostředí svým způsobem vznešených, znejistujících i současně ukazujících ke klidu a zejména duševnímu míru. Jejich soubor by se měl nejspíše jmenovat Potřeba transcendence, neboť si kladou otázky a pokoušejí se na ně odpovědět, ale přitom si uvědomují, že už samo dotazování je svým způsobem důležitější než klopotné nalézání odpovědí.

Miroslav Vojtěchovský (2007)

JAKUB SKOKAN & MARTIN TŮMA

Jakub Skokan (1985) a Martin Tůma (1981) jsou absolventy Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulty multimediálních komunikací, Ateliéru reklamní fotografie. Spolupracují od roku 2008 a již na sebe stačili výrazněji upozornit. S projektem Na Pasekách nehoří se prosadili v soutěži Frame 009. Autoři se nazývají BoysPlayNice a působí jak v oblasti komerční, tak volné fotografie. Na většině komerčních projektů spolupracují s dalšími úzce zaměřenými profesemi jako jsou stylisté, architekti, foodstylisté, grafičtí designéři apod.

Sami autoři svoji volnou tvorbu charakterizují jako inscenovaný dokument. Přestože v oblasti komerční fotografie v naprosté většině případů pracují ve dvojici, ve volné tvorbě pracují jak samostatně, tak společně. Je tak zřejmé, že každý z autorů má svůj styl vyjadřování, nepotřebuje se jeden o druhého opírat, nicméně v konkrétních případech, pokud se shodnou na stejném tématu, jdou pak společnou cestou.

NAPASEKÁCH NEHOŘÍ

Projekt Na Pasekách nehoří je obrazovým esejem autorské dvojice fotografů o dobrovolném sboru hasiček z vesnice Želechovice na Východní Moravě. Pro hasičky znamenal projekt původně pokus, jak mediálně upozornit na táhlý spor s městem Zlínem o techniku Želechovických sborů (Želechovice a Želechovice Paseky). Mířená účelovost po měsících spolupráce vyprchala a akce pravidelného

fotografování se proměnily v přirozenou součást kolotoče paseckého dění. Z režisérů fotografických obrázků se stali aktéři místní scény a atmosféra Pasek si tím vlastně sama nadiktovala koncept fotografií.

Sbor dobrovolných hasičů existuje v Želechovicích, a mnoha dalších obcích, už od konce předminulého století. Hasiči mají mimořádný význam pomoci u přírodních katastrof a jiných neštěstí, jejich práce vyžaduje odpovědnost vůči vlastní komunitě. Mimo to jsou hasičské sbory, tak jako myslivecké a jiné spolky, tradičně pořadateli různých lidových zábav, maškarních bálů. Tradice maškar sahá daleko do historie lidových karnevalů. Jejich smyslem bylo odjakživa uvolnit se z každodenních povinností a řádu, v kterém člověk fungoval. V čase karnevalu-masopustního veselí se zkrátka vše obrátilo vzhůru nohama.

Logika řádu naruby je zákonem ve světě smíchu a veselí, je také podstatou humoru a grotesky v umění. Komponování obrázků fingovaných hasičských zásahů je promyšlenou hrou podle pravidel absurdna. Fotografie nezabíhají do stereotypů české vesnické humoresky a v žádném případě nezesměšňují práci dobrovolných hasiček. Spíše tak trochu převracejí naruby pravidlo dnešního světa, zvyklého poměřovat a hodnotit podle výkonnosti, síly, efektivnosti a výsledku. Želechovické hasičky jsou v něm neviditelnými hrdinkami toho, co A. de Saint-Exupéry nazval uměním malých kroků.

Projekt se stává výpovědí o tradici spolků, která přežila společenské změny posledních desetiletí citelné tolik ve větších městech, jako je odcizení souseda sousedovi. Je svědectvím o lidském soužití a humanitě. A hlavně připomenutím, jak důležitá je v životě hravost, bezúčelná radost a schopnost sdílet ji s druhými.

Mgr. Vendula Juřicová

ART FROM PRAGUE

Skupina založena v roce 2006 v Praze. Oba tvůrci se narodili v České Republice. Žijí a pracují v Praze.

DON'T TELL ME WHAT YOU SEE

V tomto pro skupinu nezvykle koherentním souboru zkoumají autoři otázku identity jedince na prahu 21. století metodou radikálně odlišnou od postupů doznívajícího postmodernismu uplatňovaných tvůrci na konci století minulého. Jejich poslední práce není jen nerelativizující sémiotickou sondou do nevšednosti každodenní zkušenosti, ale i jedinečným záznamem zápasu fotografie o vymezení vlastních hranic v aktuálním uměleckém provozu a zpochybněním ukotvenosti sebeformující se paměti uměleckého přisvojování.

PETR WILLERT & RŮŽENA MALÁ

Petr Willert studuje fotografii v navazujícím magisterském studiu na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Ve volné tvorbě se s velkým zájmem zabývá mapováním života a rituálů své babičky (Růženy Malé). Jako prostředek používá dokumentární a inscenovanou fotografii. Mimo jiné se zabývá i módní fotografií.

BABIČČINA DISKOTÉKA (2007 - 2009)

Jedná se o deník babičky Růženy Malé (nar. 1934) iniciovaný jejím vnukem Petrem Willertem. Pomocí Polaroidu babička zaznamenává vše kolem sebe: přátele, známé, ale i malé a velké události ve svém životě. Vzniká tak dokument jedné generace, jejíž představitelkou je i sama babička. Projekt je vyvrcholením několika mých předešlých souborů (např. Babička Růžena, Pomni nebo Hon na kočku), které se společně věnovaly babičce Růženě, jejímu životnímu stylu a prostředí, ve kterém žije. Deník čítá 104 polaroidů.

ROMAN DOBEŠ

Fotograf, novinář. Věnuje se reportážní, dokumentární, portrétní, inscenované a subjektivní fotografii. Od roku 2008 je studentem Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Založil YAFA o.s. a provozuje server www.young-fresh.eu. Je kurátorem galerie YAFA (při divadle Františka X. Šaldy v Liberci). Organizátor Ozvěn Festivalu tvůrčí fotografie Fotojatka v Liberci.

VNITŘNÍ HLAS / INNER VOICE

"Náš duševní život je tisíckrát bohatší, než nám realita okolo nás běžně dovolí... Jsme směsicí různých charakterů našich předků... Naše fyzická podoba odráží naši zkušenost... Během jediného dne můžeme být veselí, smutní, naštvaní, melancholičtí, rozhodní, zaražení, krutí... Dovedeme sami sebe milovat, nenávidět, odsuzovat, povzbuzovat, litovat... Naše existence se skládá z několika, často protichůdných rolí, masek... Jinak vnímáme sami sebe, jinak nás vidí naše rodina, jinak bychom možná chtěli vypadat, jsme jiní mezi přáteli a jiní mezi neznámými..."

MARTINA GAJDAČOVÁ

Vystudovala Střední uměleckou školu v Ostravě, obor Užitá fotografie, v současné době studuje 3. ročník Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Ve své tvorbě se zaměřuje zejména na aranžovaný portrét.

PEOPLE ON THE BEACH

"Soubor vznikl během mé studijní stáže v Portugalsku. Je to průzkum a výběr dvojic lidí, kteří spolu tráví dovolenou nebo jen volný čas na plážích v Algarve, jižní části Portugalska. Většina z nich jsou turisté, ale občas jsem potkala i místní obyvatele. Procházející dvojice jsem nestylovala, oslovila jsem je a nechala je v jejich přirozeném postoji. U pořizovaných snímků nám mnohé napoví lidská řeč těla. Kolekce fotografií nese plno vzpomínek na mé oblíbené místa".

KATEŘINA MĚŠŤÁNKOVÁ

Studuje 1. ročník magisterského programu v Ateliéru reklamní fotografie na Fakultě multimediálních komunikací Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Ve své tvorbě se zaměřuje především na inscenovaný dokument a módní fotografii. Snímky staví po vzoru filmových scénářů, vše je pečlivě promyšleno a připraveno. Fotoaparátem zachycuje své představy a vize, ale v poslední době se nebrání ani jiným formám sebevyjádření, jako například experimentálnímu filmu.

KEPT MEMORIES

"Soubor o minulosti, o předmětech, které si ponecháváme kvůli vzpomínkám. Staré oblečení, jež má své místo ve skříni právě proto, že jsme v něm mnohé zažili. V souboru Kept memories jsem se pokusila zachytit atmosféru věcí a šatů, které nám evokují to, co již dávno neexistuje. Při kontaktu s těmito předměty v naší mysli vzniká jakási pomyslná dvojice reality a vzpomínky, uchované díky nim nesmazatelně v naší paměti."

KATEŘINA GÖTTLICOVÁ

Možnosti digitální fotografie a její zpracování v počítači autorku před pěti lety natolik zaujaly, že se fotografování začala zabývat naplno, i když stále jen jako fotoamatér. Poslední dobou se zaměřuje na černobílou nebo jinak barevně upravovanou fotografii. Víc než dokonalé technické zpracování ji zajímá výtvarná stránka výsledného obrazu, především nálada a nápad.

RODINNÉ SROVNÁVÁNÍ

"Podobnost potomků, přibývání vrásek, porovnání dětských a dospělých tváří, stárnutí, to vše jsem se pokusila zachytit na dvojicích fotografií minulých a současných. Může to vyvolat úsměv, někdy i smutek a nostalgii. Takoví jsme byli..."

EVA PANDULOVÁ

Studentka Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Zajímá se o nová média, technologie, videoart.

BACK TO THE FUTURE / NÁVRAT DO BUDÚCNOSTI

"Fotografia ako cesta časom. Cesta tam a naspäť pomocou fotografického obrazu. Mentálna reinkarnácia. Súbor 5 dvojportrétov kde pomocou nápodoby znovu pátram po tom nevinnom detskom výraze, emóciách ktoré si človek nesie zo sebou celý život, niektoré z nich sú už nepatrné, niektoré zostávajú."

JAN SCHÝBAL

Narozen 1958 v Plzni, žije a pracuje v Plzni - Božkově. Je absolventem Střední grafické školy v Praze (1984), Institutu výtvarné fotografie při Svazu českých fotografů v Praze (1988 - 1990). Systematicky začíná fotografovat od r. 1985 a od počátku je v zájmu jeho objektivu především člověk se svými osudy, v jejichž každodenní všednosti hledá a nachází drobné perličky humoru a pozitiva. V roce 1987 se seznamuje s chebskou galerií fotografie G4 a z této spolupráce pak vzniká převážná část jeho fotografií. V letech 1988 - 1990 vede výstavní síň divadla Kruh v Domě kultury v Plzni. Od roku 2004 vyučuje fotografii na střední uměleckoprůmyslové Zámeček v Plzni.

DIPTYCHÁLNĚ

První fotografie souboru Diptychálně vznikla v listopadu roku 2009 na workshopu Kontaktfoto ve Františkových Lázních při práci v ateliéru. Autor k počátku souboru uvádí: "Zmuchlaný hadr pozadí ve mně evokoval vjem vlny, která na pobřeží Bretaně vykreslila na písku krajku". Postupně nacházel další záběry a na pozadí nejen obrazových podobností je dává k sobě. Vzniká tak zajímavý soubor, kterému nechytí vtíp a lehkost.

MAGDA VESELÁ

Narozena 1978, žije v Olomouci. Absolventka DAMU - Dramatická výchova, Etopedie na Univerzitě Palackého a Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko - přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Pedagog ZUŠ Iši Krejčího v Olomouci, lektor zážitkové pedagogiky ve Sdružení D. Zaměřuje se na portrét, zajímá ji konceptuální komparace. Snaží se o propojování divadla a fotografie, jak v pedagogice, tak v samotném fotografování.

SWEET

Soubor "Sweet" je o proměně identity. Nakolik se promění naši blízcí z těch "obyčejných", domácích, kteří si dokáží užít letní melounové pohody, v modely, stylizované v unifikovaných výrazech á la "módní fotografie".

DRAHOSLAVA HÁJKOVÁ

Žije v Českých Budějovicích, povoláním knihkupec, členkou fotoklubu JAF. Fotografuje ženské a mužské akty, portréty, dokument, abstrakci. "Fotografie je pro mne především zachycení krásy...krásy mužského a ženského těla. Zachycení pocitu... pocitu lásky, radosti, smutku... Zachycení neopakovatelného děje..."

ZRCADLO

"Co ti zrcadlí zrcadlo? Zrcadlí tvůj smích, radost, zvědavost, obavy, stresy, slzy, vrásky nebo vady ? Zrcadlí touhu po kráse a mládí, bezstarostnosti? Proto se asi někdy před zrcadlem přetvařuješ, předvádíš. Děláš se mladší a hezčí, bezstarostnější, serióznější, podobnější slavným. Co hledáš v zrcadle? Chceš snad obelhat čas, smrt, boha či sama sebe? Foťák ale neobelžeš!... podívej se pořádně..."

MIRKA HEDBÁVNÁ

Je učitelkou matematiky a geografie, žije a pracuje v Třebíči. Fotografování se vážněji věnuje posledních 5 let. Svě práce představila na soutěžních výstavách Třebíč očima fotografů, Photographia Natura v Jihlavě, účastnila se dvou posledních ročníků soutěžní přehlídky amatérských fotografií ve Svitavách a soutěže Praha fotografická, kde letos získala čestné uznání za snímek Saxofonista. Věnuje se také literární tvorbě. Vydala básnickou sbírku Otevřu Ti, Tvá Sezam v edici Knihovnicka.cz, Tribun EU, 2008, kterou doprovodila svými fotoilustracemi. Její básně byly zařazeny do sbírky Obrazy, která vznikla jako inspirace grafikami ak.malíře Jindřicha Pilečka, vydal Jan Medek v edici Epika, 2010.

SUDÝ SVĚT

"Soudím, že život je prostorem dvojic. A i když je někdy hlavní hrdina singl, stejně se, Bůh ví proč, stává sudým. Svým zaujetím, svými touhami, svými místy i svou podobou."

JIŘÍ FRANC

"Od narození (1953) žiji v jihočeské Blatné. Okolní Země zamyšlená se nemohla nepodepsat na mém vnímání krajiny. Fotografování jako velké hobby u mě propuklo v roce 1973. Tehdy mě imponoval krajinář Vilém Heckel a romantik Jan Pikous. V roce 1978 jsem vstoupil do blatenského fotoklubu KAMFO... S příchodem 3. tisíciletí jsem objevil fotokomoru v počítači a barevné zvětšeniny se konečně přiblížily mým představám..."

Jiří Franc pracoval v Ústavu fyzikální chemie Jaroslava Heyrovského AV ČR v Praze

Dne 7. srpna 2010 náhle umírá.

PAMĚŤ

Ačkoliv Jiří Franc se věnoval především fotografování krajiny a architektury (soubor Evropa), v poslední době s precizností sobě vlastní tvořil jakousi "fotografickou kroniku" svých předků. Vzniká tak pozoruhodný soubor Paměť, který však zůstává nedokončen.

Blatenský fotofestival

Děkujeme všem sponzorům a partnerům:

Město Blatná

Městský úřad Blatná, oddělení kultury

Ministerstvo kultury ČR

Zámek Blatná

MBM Milan Žíla

MAKO Blatná

Blatenská ryba, s. r. o.

Blatenské listy

Ivana a Libor Mertlovi

PNEU Spálenský

Katalog vychází u příležitosti 5. ročníku Blatenského fotofestivalu, který se koná ve dnech 25. - 26. 9. 2010 v Blatné.

Fotografie © autoři

Fotografie na titulní straně: Juliana Křížová & Jakub Vlček

Texty za využití podkladů autorů sestavil: Pavel Štěrbá

Grafická úprava a zpracování katalogu: Jaroslav Kortus

Tisk katalogu: MAKO Blatná, spol. s r.o., www.makofoto.cz

Pořadatelé fotofestivalu: Fotoklub KAMFO Blatná, Městské muzeum Blatná, Městský úřad Blatná - oddělení kultury.

Alena Dvořáková & Viktor Fischer - ze souboru Hodina války
Clean Monday - Moučná válka, Galaxidi, Řecko